

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DNR-70-117(25)/11/BZ

Warszawa, dn. 1 grudnia 2011 r.

DECYZJA DNR-1/84/2011

I. Na podstawie art. 24 ust. 4 pkt 2 lit. b, w związku z art. 10 ust. 1, art. 5 ust. 1, art. 4 ust. 1 oraz art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 20, poz. 106 oraz z 2011 r., Nr 63, poz. 322 i Nr 102, poz. 586), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu wobec przedsiębiorcy Krzysztofa Nawrockiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą P.P.H.U. „EWA” w Bralinie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa sof AMELIA, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że produkty te, ze względu na nieprawidłowości w zakresie rozwiązań konstrukcyjnych nie są bezpieczne i w przypadku produktów wprowadzonych na rynek - nakazuje przedsiębiorcy Krzysztofowi Nawrockiemu, prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą P.P.H.U. „EWA” w Bralinie natychmiastowe wycofanie tych produktów z rynku.

II. Na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 20, poz. 106 oraz z 2011 r., Nr 63, poz. 322 i Nr 102, poz. 586), za wprowadzenie na rynek produktów niespełniających wymagań bezpieczeństwa, tj. sof AMELIA, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na przedsiębiorcę Krzysztofa Nawrockiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą P.P.H.U. „EWA” w Bralinie karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych), płatną do budżetu państwa.

Uzasadnienie

Pismem z dnia 21 czerwca 2011 r. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (UOKiK) protokół wraz z aktami kontroli dotyczący sofy AMELIA, zwanej dalej „sofą”, wprowadzonej na polski rynek przez przedsiębiorcę Krzysztofa Nawrockiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą P.P.H.U. „EWA” w Bralinie.

dowód: Protokół kontroli nr D/KA/OK.8361.114.2011 - k. 1-35 akt kontroli Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

Sofa AMELIA to jednoosobowa sofa przeznaczona do rozkładania. Po rozłożeniu produktu powstaje mebel do spania, którego leżysko stanowią trzy tapicerowane poduchy (w tym podgłówek). Podporę środkowej poduchy stanowi pojemnik na pościel zamykany pokrywą powlekaną cienkim materiałem wykończeniowym. Wieko przymocowane jest do pojemnika za pomocą dwóch płaskich zawiasów. Po jego uniesieniu do pozycji pionowej tworzy się kąt prosty w stosunku do płaszczyzny pojemnika i utrzymuje się w takiej pozycji.

W trakcie kontroli przeprowadzonej w czerwcu 2011 r. u przedsiębiorcy Krzysztofa Nawrockiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą P.P.H.U. „EWA” w Bralinie, inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej poddali sofy ocenie bezpieczeństwa i badaniom organoleptycznym w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 20, poz. 106 oraz z 2011 r., Nr 63, poz. 322 i Nr 102, poz. 586), zwanej dalej „ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów”, z uwzględnieniem wymagań norm PN-F-06001-1 *Meble mieszkaniowe. Postanowienia ogólne* oraz PN-EN 1129-1:1995 *Łóżka chowane. Wymagania bezpieczeństwa i badanie. Wymagania bezpieczeństwa*.

Badania organoleptyczne przeprowadzone przez inspektorów Inspekcji Handlowej wykazały, iż produkt stanowi zagrożenie dla konsumentów z uwagi na nieprawidłowości w zakresie rozwiązań konstrukcyjnych. Kwestionowana sofa posiada wieko, które po całkowitym otwarciu utrzymuje się w pozycji pionowej, jednakże przy próbie wykonywania ruchów w obrębie pojemnika na pościel, podczas przypadkowego trącenia wieka, następuje jego samoczynne opadanie na skrzynię pojemnika. Przypadkowe opadnięcie wieka w trakcie użytkowania mebla może doprowadzić do uszkodzeń ciała konsumenta (np. głowy, ręki, barku). Konsekwencją powyższego mogą być obrażenia ciała takie jak stłuczenia lub skaleczenia.

dowód: sprawozdanie z badań organoleptycznych nr 1 z dnia 10 czerwca 2011 r. – k. 15 akt kontroli Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

Z uwagi na powyższe, zgodnie z art. 61 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), pismem z dnia 26 lipca 2011 r. Prezes UOKiK powiadomił Krzysztofa Nawrockiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą P.P.H.U. „EWA” w Bralinie (stronę postępowania) o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa przedmiotowych sof.

dowód: pismo Prezesa UOKiK z dnia 26 lipca 2011 r. sygn. DNR-70-117 (4)/11/BZ - k. 5-6 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Dodatkowo, w drodze postanowienia z dnia 27 lipca 2011 r., wydanego na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wyznaczył stronie termin 21 dni od dnia otrzymania powyższego postanowienia na wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkty będące przedmiotem postępowania.

Biorąc pod uwagę fakt, iż w trakcie kontroli strona postępowania podjęła w stosunku do produktów pozostających na jej stanie magazynowym działania naprawcze polegające na zamontowaniu podnośników zabezpieczających wieko skrzyni przed samoistnym opadaniem oraz oznaczeniu produktów informacją umożliwiającą konsumentom ocenę ewentualnych zagrożeń, Prezes UOKiK uznał, iż podjęte działania są wystarczające w odniesieniu do sof, które nie zostały jeszcze wprowadzone na rynek.

Mając jednak na uwadze fakt, iż w 2011 r. strona wprowadziła na rynek 130 sztuk sof Prezes UOKiK uznał, iż niezbędne jest podjęcie natychmiastowych działań wobec produktów znajdujących się na rynku. Wprawdzie strona postępowania w trakcie kontroli zadeklarowała podjęcie działań naprawczych w stosunku do produktów wprowadzonych na rynek, jednak zaproponowany termin (ok. 3 miesiące) organ nadzoru uznała za zbyt długi. Ponadto, strona nie przedstawiła jakichkolwiek dowodów świadczących o rzeczywistym podjęciu czynności naprawczych wobec sof wprowadzonych na rynek. W opinii Prezesa UOKiK, wyeliminowane zagrożenie powinno polegać na ulepszeniu parametrów konstrukcyjnych poprzez zamontowanie podnośników zabezpieczających wieko skrzyni przed samoistnym opadaniem, na dowód czego strona powinna przedstawić potwierdzone za zgodność z oryginałem faktury VAT świadczące o odebraniu od dystrybutorów kwestionowanych sof lub ich oświadczenia o nieposiadaniu produktów na stanie magazynowym oraz dowody zniszczenia produktów lub ich ulepszenia poprzez zmianę parametrów konstrukcyjnych. Jednocześnie, Prezes UOKiK wezwał stronę do przedstawienia dowodów potwierdzających spełnianie przez kwestionowane sofy wymagań bezpieczeństwa,

np. wyników badań laboratoryjnych, deklaracji potwierdzających zgodność z dokumentami normatywnymi, atestów bądź certyfikatów.

dowód: pismo Prezesa UOKiK z dnia 27 lipca 2011 r. sygn. DNR-70-117(5)/11/BZ - k. 7-11 akt postępowania Prezesa UOKiK.

W związku z tym, iż strona postępowania nie ustosunkowała się do pisma Prezesa UOKiK z dnia 27 lipca 2011 r., organ nadzoru pismami z dnia 21 października 2011 r. zwrócił się do losowo wybranych sześciu dystrybutorów strony postępowania z prośbą o wskazanie, czy poinformowała ich o wadach produktu i możliwości jego zwrotu w celu ulepszenia parametrów konstrukcyjnych kwestionowanych produktów.

W odpowiedzi, trzech kontrahentów oświadczyło, iż strona postępowania poinformowała ich o wadach produktu i dostarczyła odpowiednie elementy do zamontowania w celu poprawienia konstrukcji mebla. Dystrybutorzy ci zadeklarowali jednocześnie, iż dostarczone przez stronę elementy zostały zamontowane, a poprzez to wada mebla została usunięta.

Czwarty dystrybutor wskazał, iż został poinformowany przez stronę o wadach sofy i możliwości ich usunięcia, jednakże z uwagi na fakt, iż nie posiadał produktów na stanie magazynowym, działania naprawcze nie zostały podjęte.

Piąty dystrybutor wskazał, iż strona postępowania nie poinformowała go o wadach sofy oraz nie zaproponowała możliwości jego zwrotu celem ulepszenia parametrów technicznych. Dystrybutor oświadczył, iż posiada 7 sof na ekspozycjach w swoich sklepach oraz 1 sztukę w magazynie. Podkreślił, iż strona postępowania w czerwcu, lipcu i sierpniu 2011 r. naprawiła sofy znajdujące się na ekspozycjach w czterech punktach (Gdańsk, Białystok, Lublin i Komorniki), natomiast nie podjęła działań wobec sof pozostających na ekspozycji w Łodzi i Słupsku oraz w odniesieniu do sofy znajdującej się w magazynie. Jednocześnie, dystrybutor wskazał, iż poszczególne sklepy nie zostały poinformowane, na czym polega wadliwość kwestionowanych sof, a jedynie na dokonane naprawy miały podkładane gotowe oświadczenia wskazujące, iż wady sof zostały usunięte. Jednocześnie kontrahent wskazał, iż sprzedał 78 sztuk sof konsumentom, a do chwili obecnej żaden z nich nie zareklamował kwestionowanej sofy.

Szósty z kontrahentów wskazał, iż nie otrzymał od strony postępowania informacji, iż sofa nie spełnia ogólnych wymagań bezpieczeństwa. Nie zaproponowano mu także wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez kwestionowany produkt.

Pismem z dnia 16 listopada 2011 r. organ nadzoru poinformował stronę o przysługującym im prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie

wypowiedzenia się co do zebranych dowodów oraz zgłoszonych żądań. Strona postępowania nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Sofa AMELIA została wprowadzona na rynek przez przedsiębiorcę Krzysztofa Nawrockiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą P.P.H.U. „EWA” w Bralinie. Przedsiębiorca ten jest producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, zgodnie z którym za producenta uważa się *przedsiębiorcę prowadzącego w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym działalność polegającą na wytwarzaniu produktu albo każdą inną osobę, która występuje jako wytwórca, umieszczając na produkcie bądź do niego dołączając swoje nazwisko, nazwę, znak towarowy bądź inne odróżniające oznaczenie, a także osobę, która naprawia lub regeneruje produkt.* Producent ponosi odpowiedzialność za bezpieczeństwo produktów wprowadzonych na rynek na zasadach określonych w tej ustawie. W toku kontroli przedsiębiorca przyznał, iż jest wytwórcą kwestionowanego produktu (oświadczenie z dnia 10 czerwca 2011 r.). Ponadto, bezpośrednio na meblu naniesiono oznaczenie zawierające m.in. dane producenta: „PPHU EWA Nawrocki Krzysztof 63-640 Bralin ul. Nowa 9”.

Podmiotem, na który przepisy ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów nakładają szczególne obowiązki jest przede wszystkim producent produktu. Zgodnie z art. 10 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 w/w ustawy, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym używaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Oceniając bezpieczeństwo produktu, zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, uwzględnia się również wygląd produktu, jego oznakowanie, ostrzeżenia i instrukcje dotyczące jego użytkowania oraz wszelkie inne udostępniane konsumentowi

wskazówki lub informacje dotyczące produktu. Zgodnie z art. 5 ust. 1 w/w ustawy produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4, nie jest produktem bezpiecznym.

Z uwagi na to, iż strona postępowania wprowadziła przedmiotowe sofy na rynek, ponosi ona odpowiedzialność za bezpieczeństwo tych produktów na zasadach określonych w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

W wyniku przeprowadzonych badań organoleptycznych inspektorzy Inspekcji Handlowej stwierdzili, iż produkty stanowią zagrożenie dla konsumentów z uwagi na nieprawidłowości w zakresie rozwiązań konstrukcyjnych.

W toku niniejszego postępowania przedsiębiorca Krzysztof Nawrocki, prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą P.P.H.U. „EWA” w Bralinie nie kwestionował ww. wyników badań organoleptycznych, nie przedstawił także dowodów potwierdzających, iż przedmiotowe sofy są produktami bezpiecznymi.

Mając na uwadze powyższe, Prezes UOKiK uznał, iż sofy nie są produktami bezpiecznymi w rozumieniu art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Dokonując analizy materiału dowodowego zgromadzonego w trakcie kontroli przeprowadzonej przez Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK uznał za wystarczające i adekwatne do stwarzanych zagrożeń działania naprawcze podjęte przez stronę w stosunku do produktów pozostających na jej stanie magazynowym. Strona postępowania nie przedstawiła jednak organowi nadzoru dowodów świadczących o tym, iż podjęła działania naprawcze w stosunku do 130 sztuk mebli wprowadzonych na rynek mimo, że organ nadzoru w postanowieniu z dnia 27 lipca 2011 r. jednoznacznie i precyzyjnie określił, na czym mają polegać działania naprawcze - „(..) dowodami takimi powinny być potwierdzone za zgodność z oryginałem faktury świadczące o odebraniu od dystrybutorów produktów będących przedmiotem postępowania lub ich oświadczenia o nieposiadaniu sof, a także np. dowody zniszczenia tych produktów lub usunięcia zagrożeń poprzez zmianę parametrów konstrukcyjnych i dodanie właściwych oznaczeń umożliwiającym użytkownikom ocenę ewentualnego zagrożenia (...)”. Pomimo braku odpowiedzi na pismo Prezesa UOKiK, uwagi na zadeklarowane przez stronę w toku kontroli działania naprawcze, organ nadzoru z własnej inicjatywy wybrał kilku spośród sześćdziesięciu dystrybutorów strony i wezwał ich do poinformowania, czy strona zaproponowała im zwrot produktu i poinformowała o jego wadach. Po dokonaniu analizy w/w oświadczeń kontrahentów, Prezes UOKiK stwierdził, iż strona nie podjęła działań naprawczych wobec wszystkich wprowadzonych na rynek sof. Ponadto, w trzech przypadkach to dystrybutorzy zobowiązani byli do samodzielnej naprawy wadliwego mebla,

jednego strona w ogóle nie poinformowała o fakcie niespełnienia przez produkt ogólnych wymagań bezpieczeństwa i nie zaproponowała mu wyeliminowania zagrożeń przez niego stwarzanych, natomiast kolejnemu strona nie zaproponowała zwrotu kwestionowanej sof.

Ze względu na zagrożenia stwarzane przez sof Prezes UOKiK uznał, iż niezbędne jest ich natychmiastowe wycofanie z rynku. Na podstawie art. 24 ust. 12 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK zobowiązał stronę postępowania do przekazania dowodów wykonania decyzji w tym zakresie. W związku z powyższym, dowody wycofania produktów z rynku należy przekazać Prezesowi UOKiK. Dowodami takimi powinny być: w przypadku gdyby dystrybutorzy nie żądali zwrotu sof - oświadczenia dystrybutorów potwierdzające ulepszenie parametrów konstrukcyjnych mebla wprowadzonego na rynek poprzez zamontowanie podnośników zabezpieczających wieko skrzyni przed samoistnym opadaniem, a w przypadku dystrybutorów, którzy nie posiadają ich na stanie magazynowym – ich oświadczenia o nieposiadaniu tych produktów. Gdyby zaś kontrahenci wyrazili wolę zwrotu sof, niezbędne jest przekazanie faktur korygujących VAT. W stosunku do wszystkich odebranych od dystrybutorów sof należy podjąć działania naprawcze, na dowód czego należy przekazać Prezesowi UOKiK oświadczenie strony o dokonaniu naprawy określonej ilości sof. Strona postępowania może również przedstawić inne dowody pod warunkiem, że zostaną one uznane za adekwatne i wystarczające przez organ nadzoru.

Zastosowane przez Prezesa UOKiK środki określone w art. 24 ust. 4 pkt 2 lit. b ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów są adekwatne do zagrożenia stwarzanego przez powyższe produkty.

W związku z tym, iż Prezes UOKiK uznał, że sof będące przedmiotem niniejszego postępowania nie spełniają ogólnych wymagań bezpieczeństwa określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, wprowadzający je na rynek przedsiębiorca Krzysztof Nawrocki, prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą P.P.H.U. „EWA” w Bralinie naruszył obowiązek określony w art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, co wyczerpuje przesłanki określone w art. 33a ust. 2 pkt 2 powyższej ustawy.

Zgodnie z art. 33a ust 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, Prezes UOKiK może nałożyć na producenta karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł. O powyższej możliwości strona postępowania została pouczona przez Prezesa UOKiK w piśmie z dnia 26 lipca 2011 r., informującym o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa kwestionowanych sof.

Kara pieniężna, nakładana na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów ma charakter fakultatywny, co oznacza, że Prezes UOKiK w ramach uznania administracyjnego decyduje, czy w danej sprawie nałożenie kary jest zasadne. Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców.

Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie stanowi, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków.

Na wysokość kary wpłynęła ocena całokształtu okoliczności sprawy, dokonana przez Prezesa UOKiK. Działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż wprowadzane przez tego przedsiębiorcę na rynek produkty będą spełniały wymagania bezpieczeństwa.

Za okoliczność łagodzącą organ nadzoru uznał fakt, że nie było skarg ani reklamacji konsumenckich związanych z kwestionowanymi produktami oraz fakt, że wobec strony postępowania nie były prowadzone wcześniej postępowania na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Ponadto, organ nadzoru uwzględnił na korzyść strony postępowania okoliczność naprawienia w toku kontroli sof znajdujących się na stanie magazynowym strony.

Za okoliczność obciążającą organ nadzoru uznał fakt, że strona w toku niniejszego postępowania nie podjęła wystarczających działań w celu wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez sof mimo świadomości, iż produkty te nie spełniają wymagań bezpieczeństwa oraz zobowiązania do podjęcia działań naprawczych na etapie kontroli prowadzonej w jej siedzibie przez Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

dowód: protokół kontroli nr D/KA/OK.8361.114.2011 – k. 5 akt kontroli Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

Ponadto, wskazać należy, iż w toku niniejszego postępowania strona została zobowiązana przez Prezesa UOKiK do podjęcia określonych działań naprawczych w stosunku do sof wprowadzonych na rynek.

dowód: postanowienie Prezesa UOKiK z dnia 27 lipca 2011 r. sygn. DNR-70-117 (5)/11/BZ - k. 7-11 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Przy tym podkreślenia wymaga fakt, iż w toku postępowania strona nie kwestionowała oceny bezpieczeństwa produktu dokonanej przez organ nadzoru. Dodatkową okoliczność

obciążającą stanowi fakt, iż działalność związana z kwestionowanymi produktami jest głównym przedmiotem działalności strony – zajmuje się ona bowiem produkcją mebli.

W toku niniejszego postępowania przedsiębiorca Krzysztof Nawrocki, prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą P.P.H.U. „EWA” w Bralinie nie przedstawił w wyznaczonym przez Prezesa UOKiK dowodów świadczących o usunięciu zagrożeń stwarzanych przez wprowadzone przez niego na rynek sofy pomimo, iż organ nadzoru w piśmie z dnia 27 lipca 2011 r. jednoznacznie i precyzyjnie określił, na czym mają polegać działania naprawcze. Strona postępowania zadeklarowała wprawdzie podjęcie działań naprawczych w stosunku do produktów wprowadzonych na rynek w toku kontroli, jednakże nie zostało to poparte wiarygodnymi dowodami. Z oświadczeń losowo wybranych kontrahentów strony wynika, iż nie wszyscy klienci zostali poinformowani o wadach mebla i możliwości jego zwrotu w celu ulepszenia parametrów konstrukcyjnych oraz nie wszystkie wprowadzone na rynek sofy zostały naprawione. Ponadto, z deklaracji niektórych dystrybutorów wynika, iż sami zobowiązani byli do usunięcia usterek, natomiast strona dostarczała jedynie części do zamontowania. Innym strona w ogóle nie zaproponowała wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez kwestionowane sofy.

Kryterium pomocnicze przy określeniu wysokości kary pieniężnej stanowiła wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży 130 egzemplarzy sofy. Ze sprzedaży kwestionowanych produktów strona postępowania osiągnęła korzyść majątkową w wysokości 58 240,00 zł. Wartość ta została określona jako iloczyn liczby produktów wprowadzonych na rynek polski i ceny sprzedaży jednej sztuki produktu. Z uwagi na to, iż organ nadzoru nie dysponował materiałem dowodowym w postaci faktur VAT, gdzie byłyby podane ceny sprzedaży produktów poszczególnym dystrybutorom, przy szacowaniu korzyści majątkowej posłużył się średnią ceną sprzedaży wskazaną w dokumencie „Historia towaru SOFA AMELIA”, przedłożonym przez stronę postępowania w dniu 9 czerwca 2011 r. i załączonym do akt kontroli przekazanych przez Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

Wymierzając karę, Prezes UOKiK uwzględnił wagę naruszenia przez stronę postępowania przepisów o ogólnym bezpieczeństwie produktów – należy bowiem zauważyć, że zgodnie z ustawą o ogólnym bezpieczeństwie, za czyn popełniony przez stronę Prezes UOKiK może nałożyć karę do 100 000 zł. Prezes UOKiK uznał, że kara określona w sentencji decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, spełni swój skutek prewencyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 i 7 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji.

Pouczenie:

Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 26 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów od niniejszej decyzji stronom nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z niniejszej decyzji może, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku

Anna Mazurak

Otrzymuje:

Krzysztof Nawrocki
P.P.H.U. „EWA”
ul. Nowa 9
63-640 Bralin